Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0205

Wzmacnianie współpracy rozwojowej w celu rozwiązania problemu nielegalnych przepływów ludności i pierwotnych przyczyn tego problemu w krajach partnerskich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 czerwca 2026 r. w sprawie wzmacniania współpracy rozwojowej w celu rozwiązania problemu nielegalnych przepływów ludności i pierwotnych przyczyn tego problemu w krajach partnerskich (2025/2111(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 79 i 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFEU),

– uwzględniając art. 3 ust. 5 oraz art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),

– uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 30 czerwca 2021 r. pt. „Stosowanie podejścia opartego na prawach człowieka do partnerstw międzynarodowych – zaktualizowany zestaw narzędzi służących umieszczeniu posiadaczy praw w centrum unijnej polityki sąsiedztwa oraz współpracy międzynarodowej i rozwojowej” (SWD(2021)0179),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny wymiar Europy[1],

– uwzględniając wniosek Komisji z 16 lipca 2025 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego „Globalny wymiar Europy” (COM(2025)0551),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060

[1] Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/947/oj.

oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 604/2013[2];

– uwzględniając wniosek Komisji z 11 marca 2025 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólny system powrotów obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w Unii oraz uchylającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE, dyrektywę Rady 2001/40/WE i decyzję Rady 2004/191/WE (COM(2025)0101),

– uwzględniając umowę o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony (umowa z Samoa)[3],

– uwzględniając komunikat Komisji z 27 kwietnia 2022 r. pt. „Przyciąganie umiejętności i talentów do UE” (COM(2022)0657),

– uwzględniając Pakt na rzecz regionu śródziemnomorskiego,

– uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego i Komisji z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju – Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”,

– uwzględniając kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki oraz sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 17/2024 z 25 września 2024 r. pt. „Fundusz powierniczy UE dla Afryki – pomimo przyjęcia nowego podejścia wsparcie pozostało niewystarczająco ukierunkowane”,

– uwzględniając komunikat Komisji z 4 czerwca 2025 r. pt. „Europejska strategia odporności gospodarki wodnej” (COM(2025)0280),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 maja 2025 r. w sprawie europejskiej strategii odporności wodnej[4],

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 1 grudnia 2021 r. w sprawie strategii Global Gateway (JOIN(2021)0030),

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego

---

2 Dz.U. L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj.

3 Dz.U. L, 2023/2862, 28.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2023/2862/oj.

4 Dz.U. C, C/2026/576, 24.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/576/oj.

przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 2 października 2024 r. pt. „Tworzenie zrównoważonych partnerstw międzynarodowych w ramach podejścia Drużyna Europy” (JOIN(2024)0025),

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 października 2024 r. w sprawie migracji,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 73/195 z 19 grudnia 2018 r. pt. „Globalne porozumienie na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji”,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 71/1 z 19 września 2016 r. pt. „Deklaracja nowojorska w sprawie uchodźców i migrantów”,

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 70/1 pt. „Przekształcamy nasz świat – Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, przyjętą na szczycie ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju 25 września 2015 r. w Nowym Jorku i ustanawiającą cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 10.7,

– uwzględniając Konwencję dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. i Protokół nowojorski z 1967 r. do tej konwencji,

– uwzględniając wytyczne Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w sprawie działań związanych z migracją w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej oraz powiązany zestaw narzędzi,

– uwzględniając europejską konwencję praw człowieka z 1950 r.,

– uwzględniając opracowanie sporządzone dla Komisji Rozwoju i dotyczące roli współpracy rozwojowej UE w przeciwdziałaniu nielegalnej migracji w Afryce[5],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Afryka – partnerstwo na rzecz zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu[6],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

---

5 Talleraas, C., „The role of EU development cooperation in addressing irregular migration in Africa” [Rola unijnej współpracy na rzecz rozwoju w przeciwdziałaniu nielegalnej migracji w Afryce], Dział Analizy i Wspierania Polityki Zewnętrznej, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej, październik 2025 r.

6 Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 80.

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A10-0147/2026),

A. mając na uwadze, że migracja i mobilność, pokój, dobre rządy, stabilność, wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu i zrównoważony rozwój są ze sobą ściśle powiązane; mając na uwadze, że migrację powodują czynniki w skali makro i mikro, takie jak konflikty zbrojne, niestabilność polityczna, trudności gospodarcze, brak możliwości, ubóstwo, ograniczony dostęp do mechanizmów ochrony socjalnej, nieodpowiednie świadczenie usług, marginalizacja, dyskryminacja lub prześladowanie osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym na tle ich wolności wyznania lub przekonań, brak bezpieczeństwa żywnościowego, utrudniony dostęp do czystej wody oraz degradacja środowiska i zmiana klimatu[7];

B. mając na uwadze, że nieuregulowane przepływy ludności obejmują różne kategorie migrantów, takie jak uchodźcy oraz osoby ubiegające się o azyl i ochronę międzynarodową; mając na uwadze, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą pozostać w odpowiednim państwie członkowskim do czasu podjęcia decyzji w sprawie ich wniosku;

C. mając na uwadze, że współpraca na rzecz rozwoju odgrywa zasadniczą rolę w eliminowaniu ubóstwa, rozwiązywaniu problemów wynikających z braku stabilności, promowaniu rozwoju społecznego i zrównoważonego rozwoju we wszystkich jego wymiarach, podejmowaniu globalnych wyzwań w ramach partnerstw międzynarodowych, które wspierają i promują europejskie wartości i interesy, oraz w przyczynianiu się do pokoju i dobrobytu na świecie;

D. mając na uwadze, że polityka rozwojowa UE wspiera zrównoważony rozwój i stabilność w krajach rozwijających się, a jej ostatecznym celem jest eliminacja skrajnego ubóstwa zgodnie z Agendą 2030 i celami zrównoważonego rozwoju, co zapisano w art. 208 TFUE, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady spójności polityki na rzecz rozwoju;

E. mając na uwadze, że współpraca na rzecz rozwoju musi opierać się na weryfikowalnych wynikach i na konkretnym wspólnym zobowiązaniu do zrównoważonego rozwoju;

F. mając na uwadze, że kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki powstał z myślą o tym, aby eliminować źródłowe przyczyny niestabilności wymuszające opuszczanie miejsc zamieszkania i nieuregulowaną migrację oraz aby pomóc w lepszym zarządzaniu migracją; mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy

---

[7] Essentials of Migration Management, „Drivers of international migration” [Czynniki stymulujące migrację międzynarodową], https://emm.iom.int/handbooks/global-context-international-migration/drivers-international-migration.

stwierdził w swoim przeglądzie, że kryzysowy fundusz powierniczy UE dla Afryki nie osiągnął wielu swoich celów, ponieważ nie zawsze jasno sformułowano skuteczne strategie;

G. mając na uwadze, że od 2015 r. UE stoi w obliczu bezprecedensowych przepływów migracyjnych, zarządzanie którymi wymaga nieustających wysiłków ze strony państw członkowskich, oraz mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest wzmocnienie europejskiej polityki rozwojowej w celu wyeliminowania pierwotnych przyczyn nieuregulowanej migracji i przymusowych wysiedleń, zwłaszcza że w latach 2015–2024 w państwach członkowskich UE złożono ponad 8,5 mln wniosków o azyl[8]; mając na uwadze, że liczba przypadków niedozwolonego przekraczania granic zewnętrznych UE spadła w 2025 r. o ponad jedną czwartą (26%) do niecałych 178 000[9]; mając na uwadze, że większość migrantów przybywających do Europy czyni to w sposób legalny; mając na uwadze cel zrównoważonego rozwoju nr 10.7, w którym wzywa się do ułatwiania uporządkowanej, bezpiecznej, legalnej i odpowiedzialnej migracji i mobilności ludzi dzięki planowej i dobrze zarządzanej polityce migracyjnej,

H. mając na uwadze, że w 2024 r. 4,2 mln osób migrowało do UE z państw spoza UE[10];

I. mając na uwadze, że wiele krajów pochodzenia osób ubiegających się o azyl to kraje o niskim i średnim dochodzie; mając na uwadze, że wskaźniki akceptacji osób ubiegających się o azyl z tych krajów są bardzo zróżnicowane;

J. mając na uwadze, że w 2024 r. państwa UE przyznały status ochrony 437 900 osobom ubiegającym się o azyl, co stanowi wzrost o 6,9% w porównaniu z rokiem 2023 (409 530); mając na uwadze, że była to najwyższa liczba od czasu szczytowych wartości odnotowanych po kryzysie uchodźczym związanym z wojną w Syrii w 2016 i 2017 roku; mając na uwadze, że wskaźnik uznania na poziomie UE, tj. odsetek wszystkich pozytywnych decyzji w stosunku do ogólnej liczby decyzji dotyczących azylu, wyniósł w 2024 r. 51,4% dla decyzji

---

8 Agencja UE ds. Azylu, „3.4. Data on applications for international protection” [Dane dotyczące wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej], https://euaa.europa.eu/asylum-report-2025/34-data-applications-international-protection.

9 https://www.frontex.europa.eu/media-centre/news/news-release/frontex-irregular-border-crossings-down-26-in-2025-europe-must-stay-prepared-lyKpVb.

10 Z wyłączeniem osób ubiegających się o azyl i uchodźców z Ukrainy objętych tymczasową ochroną w niektórych państwach członkowskich. Eurostat, „Migration to and from the EU” [Migracja do i z UE], https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Migration_to_and_from_the_EU.

podejmowanych w pierwszej instancji;

K. mając na uwadze, że w 2024 r. 124 000 obywateli państw trzecich odmówiono wjazdu do UE, 919 000 nie miało statusu, 453 000 wydano decyzje nakazujące powrót, a około 110 000 faktycznie odesłano do państwa spoza UE[11]; mając na uwadze, że około 20% osób, którym wydano decyzje nakazujące powrót, zostało faktycznie odesłanych[12];

L. mając na uwadze, że najczęstsze międzynarodowe migracje odbywają się pomiędzy krajami sąsiadującymi; mając na uwadze, że zdecydowana większość uchodźców, osób potrzebujących ochrony międzynarodowej i osób wewnętrznie przesiedlonych przebywa w krajach o niskim i średnim dochodzie; mając na uwadze, że obciążenie ekonomiczne dla tych krajów jest znaczne i wpływa na ich własną spójność społeczną i rozwój gospodarczy; mając na uwadze, że w związku z tym współpraca na rzecz rozwoju odgrywa kluczową rolę we wspieraniu przesiedleńców i społeczności przyjmujących;

M. mając na uwadze, że Afryka stoi również w obliczu migracji wewnętrznej, przy czym większość migracji afrykańskiej, około 80%, odbywa się w obrębie samego kontynentu; mając na uwadze, że w 2024 r. w Afryce Subsaharyjskiej odnotowano 19,3 mln nowych przypadków przesiedleń wewnętrznych, z czego 11,5 mln było skutkiem konfliktów, a 7,8 mln wynikiem katastrof; mając na uwadze, że w latach 2015–2024 łączna liczba osób wewnętrznie przesiedlonych w Afryce wyniosła 38,8 mln, co stanowi 46% wszystkich osób na świecie, a 68% tych osób pochodziło z Demokratycznej Republiki Konga, Etiopii, Nigerii, Somalii i Sudanu;

N. mając na uwadze, że do czerwca 2025 r. 117,3 mln osób na całym świecie zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów z powodu prześladowań, konfliktów, przemocy, łamania praw człowieka lub wydarzeń poważnie zakłócających porządek publiczny; mając na uwadze, że 42,5 mln to uchodźcy, 67,8 mln to osoby wewnętrznie przesiedlone, a 8,42 mln to osoby ubiegające się o azyl[13];

O. mając na uwadze, że sprawozdanie i badania Biura Wysokiego

---

11 Eurostat, „Migration and asylum in Europe – 2025” [Migracja i azyl w Europie – wydanie z 2025 r.], Irregular migration and return [Migracja nieuregulowana i powroty], https://ec.europa.eu/eurostat/web/interactive-publications/migration-2025#irregular-migration-and-return.

12 Eurostat, „Migration and asylum in Europe – 2025” [Migracja i azyl w Europie – wydanie z 2025 r.], Orders to leave and returns [Nakazy wyjazdu i powrotu], https://ec.europa.eu/eurostat/web/interactive-publications/migration-2025#orders-to-leave-and-returns-of-non-eu-citizens.

13 https://www.unhcr.org/about-unhcr/overview/figures-glance.

Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) dotyczące globalnych tendencji pokazują, że większość uchodźców i osób przesiedlonych nie chce opuszczać swoich krajów, ale jest do tego zmuszona z powodu zagrożeń takich jak konflikty, prześladowania, przemoc lub skrajne trudności; mając na uwadze, że badanie UNHCR z 2023 r. wykazało, iż zdecydowana większość uchodźców wolałaby pozostać w swoich społecznościach, gdyby zagwarantowano im bezpieczeństwo i środki do życia;

P. mając na uwadze, że współpraca na rzecz rozwoju odgrywa zasadniczą rolę w ograniczaniu ubóstwa i eliminowaniu niestabilności poprzez wspieranie rozwoju społecznego, promowanie i wspieranie zasad demokracji, praworządności, równości płci, praw człowieka i praw podstawowych, a także poprzez lepsze egzekwowanie prawa, tworzenie trwałych możliwości gospodarczych, sprawniejsze rządy oraz wspieranie pokoju i stabilności, a tym samym eliminowanie pierwotnych przyczyn nielegalnej migracji;

Q. mając na uwadze, że poprawa warunków życia, edukacji i perspektyw zatrudnienia w krajach pochodzenia ma kluczowe znaczenie, jeśli ludzie mają budować przyszłość dla siebie w swoich społecznościach, zamiast emigrować; mając na uwadze, że ukierunkowana i skuteczna współpraca może w związku z tym ograniczyć czynniki zachęcające do nielegalnej migracji przez sprzyjanie stabilności, bezpieczeństwu i samowystarczalności w krajach partnerskich;

R. mając na uwadze, że większa niestabilność, również w związku ze zmianą klimatu i degradacją środowiska, oraz wyczerpywanie się i nadmierna eksploatacja zasobów naturalnych mogą mieć wpływ na migrację; mając na uwadze, że 90% wszystkich klęsk żywiołowych jest związanych z wodą, co może skutkować brakiem bezpieczeństwa żywnościowego, wzrostem konfliktów społecznych oraz migracją;

S. mając na uwadze, że poważny brak bezpieczeństwa żywnościowego prowadzi do wzrostu migracji do innych krajów, przy czym pogorszenie się bezpieczeństwa żywnościowego o 1% w danej populacji skutkuje wzrostem liczby migrantów o 1,9%; mając na uwadze, że chociaż czynniki gospodarcze i środowiskowe same w sobie nie stanowią podstawy do ubiegania się o azyl, w znacznym stopniu przyczyniają się one do występowania czynników podatności na zagrożenia, które mogą wymagać kompleksowej międzynarodowej reakcji w postaci zapewnienia ochrony;

T. mając na uwadze, że przepływy migracyjne często związane są z deficytem zasobów naturalnych, w tym wody; mając na uwadze, że 2,2 mld ludzi na świecie nadal nie ma dostępu do bezpiecznej wody pitnej; mając na uwadze, że europejska strategia na rzecz odporności gospodarki wodnej ma na celu wzmocnienie odporności i poprawę dostępu do wody pitnej i urządzeń sanitarnych dla co najmniej 70

mln osób przez wzmocnienie działań krajowych i regionalnych w ramach strategii Global Gateway;

U. mając na uwadze, że w unijnym pakcie o migracji i azylu podkreślono znaczenie zewnętrznego wymiaru migracji polegającego na rozwijaniu kompleksowych partnerstw w oparciu o dialog polityczny, wzajemne zaangażowanie i podejście uwzględniające całe szlaki migracyjne;

V. mając na uwadze, że Pakt na rzecz regionu śródziemnomorskiego przewiduje rozszerzenie programu Erasmus+ na kilka krajów Bliskiego Wschodu i Afryki w celu zbliżenia młodych ludzi oraz wsparcia bardziej zintegrowanego i inkluzywnego środowiska szkolnictwa wyższego i rozwoju kompetencji; mając na uwadze, że pakt ten zakłada również rozwój partnerstw w zakresie talentów, w tym przez uruchomienie unijnej puli talentów ułatwiającej kontakty między pracodawcami z UE a osobami poszukującymi pracy z krajów partnerskich;

W. mając na uwadze, że strategia Global Gateway i inwestycje w rozwój społeczny powinny stwarzać możliwość dostosowania współpracy na rzecz rozwoju do priorytetów krajów partnerskich, w tym migracji, poprzez tworzenie miejsc pracy, promowanie edukacji, szkoleń zawodowych, wartości demokratycznych i wysokich standardów, wzmacnianie dobrych rządów i przejrzystości oraz zrównoważone inwestycje, w tym również w zakresie bezpieczeństwa wodnego, w krajach pochodzenia i tranzytu;

X. mając na uwadze, że strategia Global Gateway powinna również mieć na celu wspieranie zrównoważonych i opartych na zaufaniu partnerstw w zakresie zielonej energii i infrastruktury; mając na uwadze, że adaptacja do zmian klimatu oraz inwestycje w energię odnawialną są kluczowe dla przeciwdziałania społeczno-gospodarczym czynnikom migracji;

Y. mając na uwadze, że współpraca gospodarcza i inwestycje prywatne to ważne narzędzia służące zmniejszaniu ubóstwa i zwiększaniu stopnia samowystarczalności, które stymulują zrównoważony i lokalny wzrost gospodarczy w krajach partnerskich;

Z. mając na uwadze, że rozwój przemysłu okazał się jednym z najskuteczniejszych sposobów wyprowadzania ludzi z ubóstwa; mając na uwadze, że inwestowanie w zdolności produkcyjne w sposób odpowiedzialny społecznie i zrównoważony może generować miejsca pracy i wywołać efekt mnożnikowy;

AA. mając na uwadze, że handel ludźmi i przemyt ludzi to rażące naruszenie praw podstawowych, które pozbawia ludzi godności, wolności i fundamentalnych praw; mając na uwadze, że przestępcze siatki handlarzy ludźmi i przemytników ludzi wykorzystują migrantów, czerpiąc korzyści z ich niebezpiecznych podróży;

AB. mając na uwadze, że niektóre państwa nie dysponują narzędziami ani zasobami do skutecznego przeciwdziałania tym przestępstwom i ich zwalczania; mając na uwadze, że partnerstwa międzynarodowe mogą skutecznie wspierać walkę z handlem ludźmi i przemytem ludzi;

AC. mając na uwadze, że współpraca na rzecz rozwoju odgrywa zasadniczą rolę w przeciwdziałaniu podstawowym przyczynom migracji nieuregulowanej i przymusowych przesiedleń, a także w zwalczaniu handlu ludźmi, ochronie uchodźców i osób wymagających ochrony międzynarodowej, wsparciu krajów przyjmujących uchodźców oraz w rozwoju legalnych ścieżek migracyjnych;

AD. mając na uwadze, że bezpieczeństwo, stabilność, integralność terytorialna i dobre rządy to czynniki warunkujące wszelkie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju, a także mając na uwadze, że UE powinna wspierać kraje partnerskie również w zakresie wzmacniania zdolności egzekwowania prawa, zarządzania granicami i zwalczania przestępczości zorganizowanej;

AE. mając na uwadze, że skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi wymaga również zacieśnienia współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu oraz rozbicia sieci przestępczych, które wykorzystują osoby znajdujące się w trudnej sytuacji; mając na uwadze, że wspieranie rozwoju lokalnego i stabilności w krajach partnerskich przyczynia się do trwałego wyeliminowania pierwotnych przyczyn migracji;

AF. mając na uwadze, że europejskie wsparcie dla sprawnych systemów rozpatrywania wniosków azylowych w krajach trzecich, jako element współpracy rozwojowej, ma kluczowe znaczenie dla międzynarodowej ochrony osób ubiegających się o azyl;

AG. mając na uwadze, że polityka w zakresie powrotów i reintegracji musi w pełni respektować prawa człowieka; mając na uwadze, że współpraca w dziedzinie powrotów i reintegracji może przynosić obustronne korzyści, jeżeli uwzględnia dobrowolny, godny i trwały powrót do kraju pochodzenia;

AH. mając na uwadze, że umowy o readmisji i innowacyjne, dostosowane do potrzeb projekty mające na celu reintegrację migrantów w ich krajach pochodzenia stanowią integralną część skutecznej współpracy z krajami partnerskimi;

AI. mając na uwadze, że współpraca na rzecz rozwoju odgrywa kluczową rolę we wspieraniu integracji społeczno-gospodarczej osób przemieszczonych i społeczności przyjmujących oraz ochrony osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym kobiet, dzieci i osób niepełnosprawnych;

AJ. mając na uwadze, że migracja może przyczyniać się do zrównoważonego rozwoju i wzrostu sprzyjającego włączeniu

społecznemu zarówno w krajach pochodzenia, jak i w krajach docelowych, a także w obrębie regionów i między nimi; mając na uwadze, że migracja wywiera wpływ ekonomiczny zarówno na kraj docelowy, jak i kraj pochodzenia; mając na uwadze, że wpływ ten może obejmować wkład migrantów w finanse publiczne, zatrudnienie i tworzenie miejsc pracy, jak również rolę społeczności diaspory w stymulowaniu rozwoju gospodarczego krajów pochodzenia;

AK. mając na uwadze, że społeczności diaspory odgrywają istotną rolę w rozwoju krajów partnerskich, zwłaszcza poprzez wspieranie handlu i rozwoju gospodarczego, jak również poprzez działania związane z różnymi aspektami migracji i mobilności; mając na uwadze, że unijna inicjatywa na rzecz globalnej diaspory może odgrywać w tym kontekście kluczową rolę;

AL. mając na uwadze, że drenaż mózgów może stanowić wyzwanie dla państw trzecich w realizacji ich celów politycznych związanych zarówno z rozwojem, jak i migracją;

Wzajemne powiązania między migracją a współpracą na rzecz rozwoju

1. podkreśla powiązanie między migracją a współpracą na rzecz rozwoju oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do utrzymania zaangażowania na rzecz spójności polityki rozwoju w strategiach migracyjnych przy pełnym poszanowaniu praw człowieka oraz Agendy 2030;

2. podkreśla, że współpraca na rzecz rozwoju oraz unijna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa wymagają spójnego opracowywania i wdrażania w oparciu o pragmatyczne i wzajemnie korzystne podejście zorientowane na wyniki, którego celem jest zapewnienie stabilności i możliwości gospodarczych w krajach partnerskich, w tym również w krajach pochodzenia i tranzytu przepływów migracyjnych;

3. podkreśla, że współpraca na rzecz rozwoju powinna koncentrować się w pierwszej kolejności na eliminacji ubóstwa i nierówności oraz na zrównoważonym rozwoju zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju, na zapobieganiu konfliktom i budowaniu pokoju poprzez upodmiotowienie ekonomiczne, reformy zarządzania oraz propagowanie praw człowieka w krajach partnerskich przy jednoczesnym priorytetowym traktowaniu długoterminowych inwestycji opartych na priorytetach i potrzebach rozwojowych krajów partnerskich, w tym również m.in. w ramach działań mających doprowadzić do wyeliminowania podstawowych przyczyn nielegalnej migracji i przymusowych przesiedleń;

4. przypomina, że kobiety i dziewczęta są często w nieproporcjonalnym stopniu dotknięte kryzysami i ubóstwem; w związku z tym wzywa Komisję do stosowania w programach rozwojowych podejścia

opartego na prawach człowieka oraz uwzględniającego aspekt płci i podatność na zagrożenia, a także podkreśla, jak ważne jest identyfikowanie zagrożeń dla praw człowieka, podejmowanie działań łagodzących i zwracanie szczególnej uwagi na wszystkie osoby znajdujące się w trudnej sytuacji, w tym na osoby niepełnosprawne i starsze, społeczności marginalizowane, kobiety, dziewczęta i ludzi młodych, zwłaszcza że rola kobiet w sytuacjach niestabilności, budowania pokoju, zapobiegania konfliktom i zrównoważonego rozwoju ma kluczowe znaczenie, gdyż często są one osobami pierwszego kontaktu i mogą być ważnymi katalizatorami zmian, odporności i odbudowy; zaznacza, że inkluzywne uczestnictwo kobiet w procesach decyzyjnych, mediacji, działaniach na rzecz klimatu oraz rozwoju społeczności prowadzi do lepszych i trwalszych rezultatów;

5. podkreśla znaczenie podejścia „Drużyna Europy”, które gwarantuje spójność między instytucjami UE a państwami członkowskimi pracującymi nad zewnętrznym wymiarem migracji; podkreśla, że Drużyna Europy powinna koordynować wysiłki polityczne, dyplomatyczne, finansowe i techniczne na rzecz rozwijania i pogłębiania kompleksowych partnerstw wspierających kraje partnerskie w zarządzaniu migracją w sposób bezpieczny, uporządkowany, regularny i odpowiedzialny poprzez stosowanie skutecznego podejścia opartego na prawach człowieka i skoncentrowanego na człowieku, które uwzględnia również potrzeby uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych;

6. podkreśla, że aby zapobiegać korupcji i uniknąć niewłaściwego zarządzania, Komisja powinna zadbać o jasne mechanizmy monitorowania i oceny, co zapewni skuteczną rozliczalność i przejrzystość w wykonywaniu budżetu UE, w tym w odniesieniu do powiązania między rozwojem a podstawowymi przyczynami migracji;

7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania dialogu politycznego z krajami trzecimi, do opracowania i wzmocnienia kompleksowego i wzajemnie korzystnego podejścia, indywidualnie dla każdego kraju, które będzie uwzględniać konkretne uwarunkowania i potrzeby w zakresie rozwoju i migracji w krajach pochodzenia i tranzytu, zwłaszcza jeśli chodzi o rozwój społeczny, godziwe warunki pracy, włączenie społeczne oraz ochronę migrantów, uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych; podkreśla, że taka współpraca powinna opierać się na solidarności, wspólnej odpowiedzialności i poszanowaniu praw człowieka;

8. podkreśla potrzebę jasnego zrozumienia osadnictwa migrantów i jego lokalnych skutków; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania strategii podkreślającej potrzebę perspektywy lokalnej, wzmocnienia lokalnej odpowiedzialności i wykorzystania aktualnych priorytetów regionalnych, w szczególności poprzez wspieranie systemów migracji w obrębie kontynentów;

9. wzywa Komisję do priorytetowego traktowania niestabilnych kontekstów geograficznych poprzez uwzględnienie również danych dotyczących migracji i informacji opartych na badaniach naukowych w celu lepszego określenia potrzeb krajów partnerskich i ukierunkowania ich priorytetów, w tym w zakresie migracji nieuregulowanej i przymusowych wysiedleń;

10. podkreśla, że strategia Global Gateway może odegrać kluczową rolę we wspieraniu zrównoważonego rozwoju gospodarczego i w tworzeniu miejsc pracy w krajach partnerskich, co wzmocni pozycję społeczności lokalnych i umożliwi poszczególnym osobom aktywne uczestnictwo w rozwoju zarówno ich krajów pochodzenia, jak i społeczności przyjmujących, a tym samym pozwoli usunąć pierwotne przyczyny nielegalnej migracji;

11. podkreśla potrzebę większego zaangażowania sektora prywatnego, różnicowania i wdrażania legalnych ścieżek migracji, uznawania kwalifikacji, angażowania unijnych banków rozwoju oraz opracowywania innowacyjnych podejść do łączenia środków finansowych w ramach podejścia „Drużyna Europy” oraz wnoszenia wkładu w strategię Global Gateway; zachęca europejski sektor prywatny do udziału w projektach rozwojowych w krajach partnerskich i do wspierania bezpiecznych i przejrzystych ram inwestycyjnych sprzyjających zaangażowaniu małych i średnich przedsiębiorstw oraz tworzeniu lokalnych łańcuchów produkcyjnych;

12. podkreśla, że niedobór wody, degradacja środowiska, degradacja gruntów, wylesianie oraz inne katastrofy związane ze zmianą klimatu to czynniki wywołujące przepływy migracyjne, w tym przymusowe przesiedlenia; podkreśla, że osoby przesiedlone w wyniku degradacji środowiska i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu wymagają odpowiedniego wsparcia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do nadania priorytetu – w ramach programów rozwojowych – inwestycjom w zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi, w tym ochronę wody i gleby, ponowne zalesianie, rolnictwo odporne na zmianę klimatu oraz energię ze źródeł odnawialnych, aby wzmacniać spójność społeczną i odporność społeczności, zapobiegać napięciom związanym z zasobami naturalnymi oraz zwiększać możliwości ludzi do generowania trwałych źródeł utrzymania w krajach pochodzenia;

13. podkreśla, że UE musi stosować podejście całościowe, skoncentrowane na poziomie lokalnym, którego celem jest udzielanie pomocy rozwojowej, aby wspierać rozwój strukturalny przez wspieranie demokracji, praworządności, porządku opartego na zasadach oraz instytucji, tak aby zapewnić trwałe efekty;

14. podkreśla, jak ważne jest wdrażanie programów rozwojowych w ścisłej współpracy z władzami lokalnymi, społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym;

15. podkreśla potrzebę zwalczania przemytu ludzi i handlu ludźmi poprzez wzmocnioną współpracę międzynarodową i wielostronną z krajami partnerskimi, w tym, w stosownych przypadkach, z władzami lokalnymi, siłami bezpieczeństwa i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, w zakresie zapobiegania przestępczości, ochrony ofiar, poprawy egzekwowania prawa, publicznych kampanii uświadamiających w celu przeciwdziałania dezinformacji, ścigania sprawców i zapobiegania wykorzystywaniu migrantów przez siatki przestępcze i przemytników migrantów, a także poprzez zapewnienie bezpieczniejszych alternatyw dzięki tworzeniu legalnych kanałów bezpiecznej i legalnej migracji i mobilności pracowników; podkreśla, że ścisła kontrola granic bez alternatywnych legalnych dróg migracji powoduje przesunięcie szlaków migracyjnych, co skutkuje wprowadzaniem różnych etapów podróży i nowych krajów tranzytu oraz zwiększa w ten sposób niepewność podróży i narażenie migrantów na sieci przemytnicze, wymuszenia i przemoc;

16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania współpracy z krajami partnerskimi w zakresie migracji;

17. przypomina, że pomoc humanitarna powinna być zawsze udzielana zgodnie z zasadami humanitarnymi;

18. wzywa Komisję do dalszego wspierania krajów pochodzenia i sąsiadujących krajów przyjmujących w radzeniu sobie ze zwiększonymi międzykontynentalnymi przepływami migracyjnymi;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia ich zdolności do zapobiegania instrumentalizacji migrantów i reagowania na nią; podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy z krajami partnerskimi i odpowiednimi agencjami w celu wykrywania takich działań oraz zapobiegania i przeciwdziałania im;

20. podkreśla, że publiczne finansowanie rozwoju ma kluczowe znaczenie dla krajów partnerskich oraz że inwestycje prywatne mogą przyczynić się do osiągnięcia celów polityki rozwojowej UE; zauważa, że gwarancje inwestycyjne UE zachęcają przedsiębiorstwa do dokonywania inwestycji, pod warunkiem że przeprowadzona zostanie rygorystyczna ocena funkcjonowania podmiotu, aby zagwarantować zgodność z normami społecznymi, środowiskowymi i w zakresie zarządzania, a także z celami zrównoważonego rozwoju; przypomina, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju ma zasadnicze znaczenie dla poprawy warunków życia w państwach trzecich;

21. apeluje o to, aby instrumenty finansowe UE oraz Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus i Europejski Bank Inwestycyjny miały na celu generowanie lokalnych zysków gospodarczych z myślą o wzmocnieniu autonomii gospodarczej i długoterminowej stabilności;

22. przypomina, że oficjalna pomoc rozwojowa pozostaje kluczowym narzędziem ograniczania ubóstwa, zwalczania nierówności i wspierania najbardziej narażonych społeczności; stanowczo krytykuje drastyczne cięcia oficjalnej pomocy rozwojowej, jakich dokonali wiodący światowi darczyńcy; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dotrzymania zobowiązania do przeznaczania 0,7% DNB na oficjalną pomoc rozwojową;

23. wzywa Komisję do zadbania o większą rozliczalność, przejrzystość i nadzór parlamentarny przy opracowywaniu i wdrażaniu całego finansowania UE, w tym przyszłego instrumentu „Globalny wymiar Europy”, w ramach którego należy priorytetowo traktować realizację celów zrównoważonego rozwoju, również w odniesieniu do rozwiązywania problemów związanych z nieuregulowaną migracją;

24. podkreśla, że rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich, a także polityka żywnościowa i żywieniowa mogą przyczynić się do wyeliminowania niektórych podstawowych przyczyn migracji; przypomina, że dostęp do gruntów i zasobów naturalnych ma decydujące znaczenie, jeśli chodzi o bezpieczeństwo żywnościowe i żywieniowe społeczności lokalnych, poprawę wydajności małych gospodarstw przy jednoczesnym dostosowywaniu produkcji do zmiany klimatu oraz wdrażanie dobrowolnych wytycznych Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa dotyczących praw własności do gruntów, w których to wytycznych priorytetowo traktuje się prawa i potrzeby prawowitych posiadaczy praw do gruntów, zwłaszcza kobiet;

25. zwraca się do Komisji o zwiększenie wsparcia na rzecz instytucji kształcenia wyższego oraz kształcenia i szkolenia technicznego i zawodowego w krajach partnerskich w ramach strategii rozwoju w celu eliminacji podstawowych przyczyn migracji; podkreśla, jak ważne jest wzmocnienie rozwoju społecznego poprzez inwestowanie w umiejętności na szczeblu lokalnym; wzywa Komisję do wspierania krajów partnerskich w budowaniu zdolności w tym zakresie; wzywa ponadto do zwiększenia wsparcia na rzecz inicjatyw podejmowanych przez ludzi młodych w celu poprawy umiejętności oraz zwiększenia innowacji i wymiany, a także wykorzystania migracji jako siły napędowej zrównoważonego rozwoju;

26. wzywa Komisję do dalszego rozwijania partnerstwa UE w zakresie talentów z większą liczbą państw trzecich, zwłaszcza tych charakteryzujących się wysokim poziomem emigracji;

27. podkreśla, że upodmiotowienie ekonomiczne i tworzenie godnych miejsc pracy to podstawowe narzędzia zmniejszania nierówności oraz że poprawiają one źródła utrzymania w krajach pochodzenia, a tym samym ograniczają przyczyny nielegalnej migracji; apeluje o wspieranie przy pomocy funduszy unijnych również lokalnej przedsiębiorczości i infrastrukturze publicznej;

28. podkreśla, że osoby młode muszą stanowić centralny element partnerstw i że są one ważne z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju; podkreśla znaczenie wspierania programów wymiany, takich jak Erasmus Plus oraz innych programów mobilności młodzieży i rozwoju umiejętności, które zapewniają edukację, możliwości zatrudnienia i dają młodym ludziom możliwość rozwijania się w krajach ich pochodzenia;

29. wzywa Komisję do uwzględnienia wśród priorytetów współpracy rolnictwa i gospodarki wodnej, tak aby promować projekty przyczyniające się do zwiększenia samowystarczalności i zmniejszenia presji migracyjnej;

30. zauważa, że migracja i drenaż mózgów mogą stanowić wyzwanie dla rozwoju kraju przez zmniejszenie dostępności wykwalifikowanej siły roboczej; przypomina, że współpraca na rzecz rozwoju może ograniczyć to ryzyko dzięki kompleksowym strategiom na rzecz wspierania wysokiej jakości systemów kształcenia i szkolenia, zwiększania lokalnych możliwości zatrudnienia oraz transferu wiedzy i umiejętności; w związku z tym wzywa Komisję do kontynuowania prac w tej dziedzinie, w tym do zajęcia się kwestią drenażu mózgów za pomocą ram polityki rozwoju i finansowania;

31. uznaje zasadniczą rolę społeczności diaspory w promowaniu zrównoważonego rozwoju, inwestycji i innowacji w krajach ich pochodzenia; podkreśla, że wzmacnianie sieci diaspory przynosi wzajemne korzyści zarówno krajom partnerskim, jak i UE; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy z organizacjami diaspory oraz do opracowania integracyjnych programów, które przyczynią się do powstania korzystnych dla wszystkich form migracji cyrkulacyjnej;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w kampanie uświadamiające zarówno w UE, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać dezinformację i rozpowszechniać informacje na temat zagrożeń związanych z nielegalną migracją oraz promować zrozumienie przepisów UE dotyczących obowiązków wiążących się z migracją zarobkową;

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia finansowania na rzecz poprawy praworządności, wsparcia demokracji, budowania państwa i jego zdolności, usług publicznych, w tym opieki zdrowotnej, dostępu do czystej wody i edukacji;

34. potwierdza, że zasadnicze znaczenie dla skutecznego zarządzania migracją oraz zapewnienia bezpieczeństwa i solidarności zarówno w UE, jak i w krajach pochodzenia i tranzytu ma całościowe podejście łączące współpracę na rzecz rozwoju i zarządzanie przepływami migracyjnymi;

35. z zadowoleniem przyjmuje kluczową pracę organizacji humanitarnych, rozwojowych i pokojowych, w szczególności organizacji ONZ, innych organizacji międzynarodowych i podmiotów lokalnych, w tym władz lokalnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka, organizacji kobiecych, organizacji młodzieżowych i pozarządowych oraz społeczności i organizacji wyznaniowych;

°

° °

36. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.